

Núm. de Protocol: 2000065/2019
Núm. de Rotlle: TSJA-000044/2020

SENTÈNCIA 28-2021

PARTS:

Apel·lant: T. SLU

Representant: Sra. JRH

Advocat: Sr. PAS

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EVC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, el divuit de març de dos mil vint-i-u.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000065/2019**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat T. SLU va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària de data 27 de setembre de 2019 mitjançant la qual no s'admetien, en relació a la liquidació de l'impost sobre societats, les deduccions relatives a les remuneracions percebudes per part de l'administrador de la societat.

2.- En la sentència del 15 de maig de 2020 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat T. SLU.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 31 de juliol de 2020, la societat T. SLU estima en substància:

-En virtut de la jurisprudència de 2018 no es poden modificar les autoliquidacions de l'IS dels exercicis 2016 i 2017.

4.- En la seva contesta de data 29 de setembre del 2020, el GOVERN estima en substància:

L'article 48 de la Llei 2082007 preveu que *"els estatuts han de determinar el sistema que s'ha de seguir per a aquesta retribució"*; en l'espècie, els estatuts de T., SLU no preveuen una obligació sinó una mera possibilitat de remuneració de l'administrador.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En una resolució de data 27 de maig de 2019, el Departament de Tributs i de Fronteres estima *"Atès que en la revisió de la documentació aportada es constata que els imports especificats com a despeses de personal en concepte de remuneració de l'administrador en ambdues declaracions són despeses no deduïbles"* (foli 42, revers).

Per resolució de data 27 de setembre del 2019, la Comissió Tècnica Tributària ha desestimat el recurs interposat per l'entitat jurídica T., SLU contra la resolució del 27 de maig de 2019 (foli 6).

Tercer.- L'article 5 de la Llei 17/2011, de l'1 de desembre ha modificat la redacció de l'article 13.2 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre:

*“2. Les remuneracions a consellers i administradors vinculades específicament a l'acompliment d'aquests càrrecs **només són deduïbles quan siguin previstes en els estatuts de la societat**, i tenen pel perceptor la consideració de rendes subjectes a l'impost sobre societats o a l'impost sobre les activitats econòmiques, segons si es tracta d'una persona jurídica o de persones físiques, segons el cas.”* (la negreta és nostra).

En aquest cas, l'article 30.4 dels estatuts de la societat disposa:

“El càrrec d'administrador podrà ser remunerat si així ho acorda la junta general segons les modalitats i el quantum que decideixi la mateixa junta” (foli 20).

Resulta clarament d'aquestes disposicions que els estatuts preveuen una *“possibilitat”* de remuneració i no una obligació. A més els estatuts no preveuen el mètode de càlcul de la remuneració.

Efectivament, l'import de la remuneració del Sr. JPA, Administrador Únic de la societat- és molt diferent d'un any a l'altre:

-Exercici 2016: reunió de la Junta del 1 d'agost de 2016: *“la remuneració pel càrrec exercit com Administrador Únic del Sr. JPA serà de 24.000.-€ ,pagats durant el segon semestre de l'any 2016”* (foli 176)

-Exercici 2017: reunió de la Junta del 1 de desembre de 2017:

“s'acorda aprovar que la remuneració pel càrrec exercit com Administrador Únic del Sr. JPA serà de 41.084,98.-€ pagats durant l'any 2017 (foli 174).

En conseqüència, les remuneracions de l'Administrador Únic són despeses no deduïbles.

En efecte, en aquestes hipòtesis, les condicions de deducció de les remuneracions han de ser més rigoroses que les condicions previstes pels assalariats. En efecte, en aquests cas, la remuneració pot constituir, de fet, una distribució dels beneficis de la societat, que no és una despesa deduïble.

Aquesta consideració explica la modificació de l'article 13 i els termes de la nova redacció han de ser interpretats de manera estricta (v. més amunt).

L'exposició de motius justifica la modificació en els termes següents:

“En aquest sentit, es parteix del fet que la relació jurídica que hi ha entre els administradors i la societat és de caràcter mercantil i, per tant, quan els estatuts determinin una obligació de retribució a l'òrgan d'administració, aquesta retribució ha de ser sempre deduïble de l'impost de societats, atès el seu caràcter d'obligatori.” (la negreta és nostra).

Quart.- Aquest raonament es conforme a la jurisprudència d'aquesta Sala (per exemple, sentència 41/2018 del 18 de maig de 2018).

L'argument de la retroactivitat no pot prosperar: la jurisprudència no adopta una reglamentació. El jutge interpreta les disposicions de la Llei, les quals s'apliquen a comptar de l'entrada en vigor de la Llei. Per exemple, en la sentència del 18 de maig de 2018, aquesta Sala s'ha pronunciat sobre una liquidació de l'impost de societats de 2014.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la societat T. SLU contra la sentència núm. 33/2020, dictada el 15 de maig de 2020 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la Comissió Tècnica Tributària del 27 de setembre de 2019 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.